

Страданията изкупителни изпи.
 Във него уповани страдалци безброй
 Покорно носят мъченическия кръст.
 От щастие неозарени на земята
 Спасение небесно чакат примирени.

Старият рудничар.

Бог е всеблаг, в страданията той изпитва
 Достойните за царството си синове

Мървият рудничар.

Той е закрилник наш

Рудничарите.

И нашата надежда.

Прометей.

Сега разбирам аз защо ме не познахте,
 Защо се чудите на мен и моите думи.
 Додето в бездната подземна съм лежал
 С очи от тъмнината адска ослепени
 И охках във несвес от болки непрдстанни,
 На времето потока бръз неудържим
 Извършил е преврати тука на земята.
 Срутен е от основи оня мир, над който
 Царуваше челоуеконенавистни Зевс.
 Съдбата на тиранина е неизменна:
 Когато чувствува се най-могъщ и властен,
 Той пада от високо, без да се запре
 От тежестта понесен на позора свой,
 Проклятието по следите му цъфти,
 До кат забвенето напълно го погълне.
 Аз знаех, че такъв ще бъде твоя край
 И таз бе тайната, що крих от тебе, Зевсе,
 Тя беше моята единствена утеха
 В страданията, на които ме подхвърли.
 Ти беше отмъстителен, несправедлив
 И се погуби сам. Но в Бог те повалил
 Но жалост в мене не изтръгва участта ти,